

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 48. S. Anno Archiepiscopus Coloniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

diu post Godefridus Dux Hetruriæ adve-
nisset, Cadalao usque adeo accisæ sunt
vires, ut ne ipse quidem sine precibus &
largissimis donis in hostes sparsis effuge-
re potuerit. Ergo Parmam revertitur,
necdum tamen Romæ potiundæ spe ab-
jecta. Tunc Petrus Damiani altera epi-
stola ad eum data objurgavit, quod Ec-
clesiam propriam pessumdaret, ut rape-
ret alienam, quod poneret fiduciam in
thesauris, & Romanos, quorum patrem
se se jactaret, ferro perimeret.

Sæculum XI.
A. C. 1062.

lib. I. ep.

§. XLVIII.

S. Anno Archiepiscopus Coloniensis.

In Germania Henricus Rex, Festo Re-
surrectionis Ultrajecti cum matre Im-
peratrice celebrato, haud diu post ab ea
avellitur. Namque Imperii Proceres in-
vidia urebat, quod Agnete jubente Hen-
ricus Episcopus Augustanus præcipue
Regni negotia administraret; in suspi-
cionem pudicitia quoque inducebatur
Imperatrix ob frequentiore cum illo
Præsule consuetudinem. Itaque Anno
Archiepiscopus Coloniensis, consentien-
tibus non nullis aliis, Regem juvenem,
tunc decennem cum S. Lancea & orna-
tu Cæsareo Coloniam abducit.

Annonem tunc temporis Archiepi-
scopum Coloniensem, quippe hanc Ec-
clesiam jam annis sex regebat, in supe-
riore

Cont. Herm.
Lamb. an.
1062.

vit. S. Anno
ap. Sur. 4.
Dec.

Sæculum XI. riore Germania mediocris fortunæ, sed
 A.C. 1062. honestis parentibus natum, avunculus,
Lamb. ann. Canonicus Bambergensis, ad eam Eccle-
 1075. p. 239. siam deduxerat, ubi literarum studiis
 &c. tanto profectu incubuit, ut dignus habi-
 tus fuerit, qui Scholæ ejusdem Eccle-
 siæ præficeretur. Cum viri fama usque
 ad Imperatorem Henricum Nigrum per-
 venisset, ille ad se vocatum Annonem
 inter omnes aulæ Clericos carissimum
 habuit, eique Præposituram Goslarien-
 sem, quæ clientum felicissimis dari sole-
 bat, contulit. Anno amicitiam Principis,
 & bonorum omnium, solis meritis
 suis, doctrina, amore Justitiæ, & liberta-
 te, qua eam tuebatur, sibi conciliabat.
 Multæ etiam corporis dotes eum com-
 mendabant, justa statura, optimus vul-
 tus, & eloquentia singularis. Cibo &
 somno, ubi necessarium urgebat nego-
 tium, carere poterat, præterea ad omne
 virtutis genus pronissimus.

Hermannò II. Archiepiscopo Colo-
 niensi ad meliorem vitam translato, Im-
 perator Successorem delegit Annonem,
 eique Virgam & anulum Pastoralem
 contulit; sed non desuere Colonia, qui
 refragarentur, quod dicerent, non dece-
 re virum mediocri loco natum Cathedram
 occupare, in qua Bruno Ottonis
 Imperatoris frater sedisset. Vicit tamen
 Imperatoris constantia, & Anno in Do-
 minica

Annonis
 Sanctitas.

minica die tertia Martii, anno millesimo Sæculum XI.
 quinquagesimo sexto solemniter con- A.C. 1062.
 secratus est. Non errasse in hac electio- Herm. 83
 ne Imperatorem Annonis vita demon- Lambert.
 stravit, qui brevi tempore inter omnes
 Regni Proceres tantum virtutibus, quan- Annonis
 tum Dignitate eminebat. Ecclesiæ pari- Sanctitas.
 ter & Reipublicæ amantissimus non mi-
 nore fulgore, quam quisquam alius Ante-
 cessorum suorum Sedem Coloniensem il-
 lustravit. Quamvis enim externa non
 ommitteret, non minore zelo exercitiis
 Spiritualibus incumbere. Frequenter
 jejunabat, plerasque noctes orando
 transigebat, Ecclesias nudis pedibus, uni-
 co famulo vestigia Domini sequente, adi-
 bat. Eleemosynas large distribuebat, in
 Clericos quoque, monachos, & peregrinos
 munificus. Nullam in sua Diœcesi
 præterit congregationem piam, quam
 non datis fundis, pensionibus annuis,
 aut reparatis ædificiis sibi devinxisset,
 omniumque testimonio nullus Anteces-
 sorum ejus, ex quo Ecclesia Coloniensis
 fundata fuisset, eam Sedem vel tantis opi-
 bus auxit, vel tanto splendore decoravit.

Justitiam subditis reddebat recto cor-
 de; cum ad populum diceret tanta elo-
 quentiæ vi pollebat, ut ex obstinatissimis
 peccatoribus lacrymas eliceret; ipso in
 Cathedra perorante Ecclesia pœnitentium
 gemitibus & fletibus resonabat.

Hist. Eccles. Tom. XIV. Zz Co-

Sæculum XI. Coloniae Anno duo Monasteria Canoniorum, & in diversis locis tria Canobia

A.C. 1062.

monachorum, quorum celeberrimum Sigeburgense fuit, fundavit, quia vero Disciplinam in tota Germania relaxatam summo dolore cernebat, angebatur, ne tanti sumptus, quos faciebat, sine utili-

Sup. 1. LIX. tate impenderentur. Cum Romam Republicæ causa iter faceret, atque ad Monasterium Fructuariense in Longobardia situm divertisset, miratus, Regulam a

S. 21.

Monachis Religiose servari, non nullos inde evocatos Sigeburgam deduxit. Ejus exemplum secuti alii in Germania Episcopi pleraque monasteria, adscitis ex Canobiis Gorziensi, Cluniacensi, Sigeburgensi, aliisque locis, alumnis reformarunt. Ipse vero Monachos suos Sigeburgenses usque adeo reverebatur, ut iis velut Magistris suis obsequeretur, suis manibus ministraret, & quotiescunque cum ipsis versaretur, silentium ceterasque Regularium cœtuum consuetudines sollicitè servaret. Talis fuit Anno Archiepiscopus Coloniensis. Postquam vero Regis Henrici pueritiam moderari, consentientibus Imperii Optimatibus, cœpit, munus Cancellarii in Italia Guiberto Parmensi ademptum Gregorio Episcopo Vercellensi (*) dedit, & Concilium

Gest. Pont.

Opusc. IV.

(*) Is verisimiliter prioris Episcopi, qui Antipapam creavit, depositi Successor fuit.

lium Osboriæ (*) in Saxonia, ubi Cada-
 lous depositus fuit, celebrari curavit.
 Petrus Damiani comperto, quod Episco-
 pi propediem ad Synodum commigratu-
 ri essent, Defensionem Alexandri II. Pa-
 pæ in se suscepit, edito Dialogo, in quo
 Regis Henrici Causidicum, & Ecclesiæ
 Romanæ Procuratorem in Concilio, quo
 conjectura est Scriptum hoc missum fu-
 isse, loquentes inducit. Summam da-
 mus.

Sæculum XI.
 A.C. 1062.
 tom. 9. Conc.
 p. 1156.

§. XLIX.

Disputatio Synodalis Petri Damiani.

Regius Advocatus: *Papam in Sacram
 Sedem evexistis ignorante Rege, non
 sine contemptu Regiæ Majestatis. Nam
 secundum Canonum auctoritatem illorum
 est Pontificem eligere, quorum deinde est
 electo obedire. Sed Rex, qui Populi Ro-
 mani caput est, Papæ obedire tenetur, er-
 go constat, nisi Romani Regis consensus
 accesserit, Romani Pontificis electionem
 non esse perfectam. Defensor Romanæ
 Ecclesiæ: Ergo neque S. Stephanus, nec S.
 Cornelius, non S. Clemens, non ipse Beatus
 Petrus Papali nomine digni erant, quia ab
 illorum temporum Imperatoribus electi
 non sunt? Advocatus: Imperatores illi
 erant Gentiles; ceterum Christiani Prin-
 cipes*

Zz 2 cipes

(*) Hic locus hodie ignoratur.